

Спішіть негайно з допомогою страйкуючим майнерам у Меркол!

ТРУДЯЩІ ДІ ПЕС ПРОТЕСТУЮТЬ ПРОТИ ФАШІСТСЬКОЇ ПОЛЬЩІ ЗА СМЕРТНИЙ ЗАСУД РОБІТНИКІВ

Ді Пес, Ман.

Українські робітничі організації Ді Пес прилучили свій голос протесту проти засуду на смерть польським фашизмом трьох молодих львівських робітників Пролера, Югенда і Гірша. Резолюції протесту вислали до польського консуляту в Монтреалі, до канадського правительств та до польського кривавого уряду в Варшаві. Резолюції ці вислали в Укр. Роб. Домі в четвер, 7 серпня, де було повернуто 100 робітників і робітниць. Про терор, який здійснює з кожної хвилиною зростає в шляхетській Польщі, розказав т. Заблоцький.

У всіх капіталістичних країнах панує зараз пожежа безправдя для трудящих мас, зростають безробіття, терор, насильство, та утиск революційного руху трудящих мас. Однак бойового нинішня рука, й тому скажені не всі спинити ніяка грабіння чорна зграя усього буржуазного світа, мститься над невинними робітниками, катує їх до безтями, намагаючись тим способом зданити, визвольний рух трудящих. І самим першим кривавим катом являється фашист-

ська шляхетська Польща, яка є переднім сторожем і агентом капіталістичних країн. Як суїцида Радянської України не може спокійно дивитися на успішний індустриальний і господарський розквіт Радянських республік, мститься на радянських робітниках, застосовуючи до них найостріші карни. Доказом цього хочби засуд кількох місяців тому назад на Західній Україні п'ятих робітників на довічну в'язницю, суд над білоруськими робітниками і селянами, з яких 20 покарано по 15 літ тюрми кожного, а вкінці засуд на кару смерті трьох львівських робітників за те, що в день міжнародної демонстрації проти безробіття на 6 березня ці робітники розповсюджували летючки бойового змісту між трудящими Західньої України.

Та не довго мститься і тероризовати польському фашизмові невинних працюючих, бо скоро темним наближається неминуча загрозлива і пікета мільйонів працюючих мас не лише для фашистської зграї в Польщі, але й всім чорним силам капіталістичних країн.

Слава.

РОБІТНИКИ ПРОГНАЛИ СКЕБА З БАКСКАРИ

Бетлфорд, Саск.

Пару днів тому назад англійські робітники самі скликали мітинг в тутешній околиці й вважали на тому мітингу, щоб робітникам платили \$1 заштування, а \$6 за трієнування. Як вважали, так і зробили. Лише один несвідомий робітник найшовся, що пішов проти рішення робітників й згодився працювати за \$2.50. Коли цей самий робітник прийшов спати до бакари, його англійські робітники прогнали як скеба геть від себе, ще й на дорогу дали прохання. Скеб пішов зараз за чіфом, той прибув до англій-

ських робітників й спитав, за що вони прогнали робітника від себе. Англійські робітники відповіли, що вони прогнали скеба й більше його не хочуть бачити між собою.

— Оцей скеб може бути з тобою, але не з нами, робітниками — відповіли англійські робітники чіфам.

Чіф, побачивши зорганізованість робітників перед собою, закусив лише зі злости губи і сів геть. Отак вже й робітники самі беруться за організування боротьби з низьким рівнем праці капіталом.

В. Гіцулак.

РОБІТНИК РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ САМИЙ ДАС ВІДПОВІДЬ ПЕТЛЮРІВСЬКИМ БРЕХАЧАМ З "УКР. ГОЛОСУ"

Донецька Комуна, СРСР.

Тов. А. Костюк надіслав до редакції "УРВ" відбитку листа робітника-комунаря з над Дону, в якому описує докладніше про життя комунарів СРСР. Тов. А. Костюк пише, що цього листа він читав в одного робітника у містечку Кокрин, Онт., й саме той робітник, який не стоїть в робітничій організації, дозволив тов. Костюкові перешлести листа досвідно й послати в редакцію "УРВ", щоб по-

знайомити усіх читачів про життя в комуні в СРСР.

Відбитку цього листа подаємо повним змістом:

"Дорогий брате! Дуже тішуся, що ти живеш. Перший Твій лист заставив мене відчувати глибше у своє життя. Твоє першого листа з 28 квітня я отримав й подаю тобі відповідь на його про мову й дружні трудящих життя. Не хочу нічого тайти, ні прикрашати. Я живу в тій комуні, як тобі

ГОЛОД У МЕРКОЛ

В МЕРКОЛ МАЙНЕРІ СТРАЙКУЮТЬ ВЖЕ ШІСТЬ ТИЖНИВ! 100 МАЙНЕРІВ І ЇХНІ РОДИНИ МУСЯТЬ МАТИ ДОПОМОГУ!

Всіх страйкуючих майнерів у Меркол боси виганяють з помешкань. Патрулі Лісових Резерв забороняють майнерам розташовувати свої намети на резервній землі поблизу компанійних земель. Однак майнери завзято обороняються. Майновласники хочуть голодом і холодом примусити майнерів піддатися. Вони хочуть бачити їх без даху над головою на вулиці або на полю. Фашистські "лейборити" з Ю.М.В.А., Провінційна поліція і Лісова Патруля роблять все, що в їх силі, щоб виконати бажання босів. За те робітництво стоїть солідно з майнерами. Всі залізничні робітники є з майнерами. Майнери з Мавейн Парк і інші приєднуються до майнерів у Меркол.

МАЙНЕРІ І ЇХНІ РОДИНИ ПОТРЕБУЮТЬ ЦЕЛІ! ВОНИ ПОТРЕБУЮТЬ ПОЖИВИ!

Робітники! Робітничі Організації! Постійте за майнерами! Беріться до праці! Поможіть страйкуючим майнерам побити майновласників і їхніх намірів, поліцію та фейкерів з Ю.М.В.А.!

ДО ДІЛА! ДЕМОНСТРУЙТЕ СВОЮ СОЛІДАРІСТЬ ДІЛОМ! Збирайте жертви на целі і поживу!

Спішіть з допомогою! Подбайте, щоб організації, до яких ви належите, також жертвували!

ВИПОВНІТЕ ПОНИЖИЙ ФОРМУЛЯР І ЗАШЛІТЬ ДО:

WORKERS INTERNATIONAL RELIEF
Room 308, 331 Bay Street — Toronto Ont.

I am sending \$..... for relief for the striking Mercoal miners

Name

Town

Address

відомо, недалеко Дону. Комуна наша має 8 тисяч акрів під uprawою збіжжя. На тих 8 тисяч акрів треба багато машин. Ми й маємо зараз 20 тракторів, 4 трактори самої найліпшої марки. До молочення збіжжя маємо байндери і комбайндери, в нас майстер чимало плугів і багата лемішами, що повертають великим скебам. Так само є в нас кілька тролів до возження збіжжя, й 2 авта для власного вжитку. Нама комуна має майстерську шапу, кузю, машинну шапу, в нас проведена електрика, якої вживаємо як сили до нашої праці. До того ще є в нашій комуні краєво-обувної фабрика й трактор. Звичайно, дальша сільська так само в нас. Є й школа для молодих і старших. Старші робітники мають вечірню школу, де вчать історії, економії тощо.

В нас є ще своя оркестра, хор, де має кожний право брати в ній участь і вчитися. Й кіно театри теж має наша комуна. Вони висвітлюють й дають вистави раз в тиждень. Наші мешкальні доми побудовані на лад комуністичний. Ми не беремо жадної плати, тільки що кому треба, дістає. Мушину працює в комуні по 8 годин, жінки 5, а молодіші робітники по 3 години. Кожний член комуни має право 2 тижні відпустки на рік.

Уся праця в нас виконується зараз машинною, хоч є й така робота, що вимагає робочих рук. Вчас жив в нас вживається людської сили до кидання снопів. Жінки-робітничі працюють біля кухні, доглядають дітей, дбають за домашні птиці, яких в нас налічується зараз 35 тисяч й 9 сот. Стільки маємо курей, гусей, качок. Є й такі жінки-робітничі, що цікавляться тракторною роботою більше й там коло їх вони працюють по своїй охоті й побажанні. В нашій комуні є багато домашньої худоби, овець, корів, корів тощо. Маємо теж і сад, які управляє свідомий по сівоводстві робітник.

В нас є також і контори, в яких працюють усі писарі для потреби комунарів. Звичайно, вони працюють в конторі лише тоді, коли того вимагає потреба, а поза конторною роботою наші писарі виконують звичайну працю, як і усі комунари. (Оце вже не по культурному, скаже пан редактор "Укр. Голосу", коли навіть писарі заставляють до звичайної роботи).

Уся праця є під наглядом визначених комуністичних та робітничих. В комуні є дисципліна, оту дисципліну встановлюють комунари самі для себе й для інших. Коли вимагає потреба змінити деякі постанови щодо дисципліни, ми її змінюємо на добро комунарів і всіх трудящих. Правда, в перших роках декілька відкотило від нашої комуни, вони ще не були пізнали життя комунарів, по ми ставраємося її зараз виправити".

Стільки в листі щодо справ самої комуни й життя комунарів, далі вже лист має характер особистий, родинний, який менше цікавий для читачів й його ми залишаємо. При цьому зауважимо, що до редакції "УРВ" надіслали раз-у-раз такі листи самі робітники й ми їх подаємо до відома читачам "УРВ" й усім робітничо-фермерської преси, а так само тими листами хочемо з ацікавити й читачів "Укр. Голосу". "Канадійського Фермера", "Канадійського Українця" й інших репінських жовто-синіх газеток про правдивий стан життя трудящих в Радянському Союзі, а зокрема на Радянській Україні, про яку так огидно брешуть писакки з-під ватріотичного табору.

А. Костюк.

РОБІТНИКИ БРЕНТФОРД ВЖЕ ВІДЧУВАЮТЬ ВЛАДУ КОНСЕРВАТІВ

Брентфорд, Онт.

В нас, у Брентфорд, вже саме один рік промишлює з того часу, як почалась депресія в індустрії. Однак, не досягнула вона ще тієї висоти, що зараз. Індустрія у цій місцевості тяжка, фермерська. Виробляється у Брентфорді приладдя фермерського господарювання. Й

зараз продукція фермерського знаряддя обмежена значно, кажуть пани, що фермери ще не продали пишениці й не мають за що купувати машин.

Немає ніяких виглядів на сповнення тих обіцянок, що їх був надавав вчас домініяльних виборів консерват Бенет. Хоч правда, що на ті самі обіцянки

чимало робітників вдалось спантеличити Бенетові й вони голосували на його лише тому, що повірили його обіцянкам. І брентфордські робітники віддали на консерватора Рафсона 9000 голосів, на ліберала 3 тисячі. Й саме, коли обрали вже за консерватора, заряд безробітних, що нахедився в руках соціал-зрадників, їхав на троках й вигукував з радості, що обрали консерватора, який принесе їм ще більший добробут, чим мають досі.

Пі оцей добробут вже висовується. Ще не всіли консервати навіть надобре розселились у своїх парламентських фотелях, а вже бачимо наслідки танування консерватів. Бачимо це саме у Брентфорд. А саме, Масей Гаріс, найбільша фабрика у Брентфорд, де працювало досі 12 соток робітників зістала зовсім закрита, говорять на 2—4 місяці, а робітники віддалені від праці. За нею пішла вслід й друга фабрика Веріті Плав, де працювало 500 робітників так само зістала закрита, а робітники викинені на вулиці міста. Тією дорогою пішла й третя фабрика Какпот й Плав Ко., в якій працювало 700 робітників, зараз звільнено від праці 500, а 200 покищо по три дні в тиждень, й то один тиждень не працюють цілком, а в другому тижні по три дні. В інших фабриках працюють по 2—3 дні в тиждень й то дуже малий процент робітників є при станку праці.

Й зараз вже, здавалось би, найбільшого розгону праці, в містечку Брентфорд налічується понад 4 тисячі безробітних, які зовсім не працюють, а це становить 40% усього робітництва Брентфорд. Оце вже й починають сповнюватися ті великі обіцянки консервативного уряду.

Зараз в нас будеється собівий похід держави сіварську дорогу, про яку так багато наговорилися. А ось приїхав контрактор зі стім-шувфлю й 4 тролі, 2 у стім-шувфлі, один коло стій по боках і гадемуку на машині, як колієз кляли машину в Айлі в перших початках текстильної індустрії.

Меш, як безробітному, приходиться так само по цілих рапелках вистовувати за роботою. Одного ранку контрактор мав брати 12 людей до роботи до сурпайтів, які майстеря закопувати коло собів. І як 10 минут до сегомі рано, (а в нас одна година вперед) до постарому часі перед шестю годинною виникнув шувфлі і біг на вулицю, то робітники так кинулися за шувфлями, що я думаю, вони подушались там. Кожний стався, щоб одну шувфлю дістати, а всіх кинуло б 12, усіх же рук було на 50 разів більше. На другий день рано я знов приходжу на те місце й побачив зовсім іншу картину. Коли боси відкрили двері, то робітники, які вчора працювали, забрали шувфлі і біг, пішли купати діти, а більше як дозир робітників без відома боса забрали шувфлі, позалазили в діти й так копають, що аж пара їде з них. Вони це робили по-перше, щоб придобатись, міркуючи таким способом дістати працю. І поки формани розглянувшись, оці темні робітники добре за пів години загірлись задармо і ще дістали доброго гадема, від них повідбирали шувфлі й понаганяли геть. А опісля собі повибирали формани таких робітників, які їм були до вподоби, а ще й таких, які ввечерю ведуть босів на могорці.

Отак працюють тут вже коло 45 людей, більшості іммігранти й англії. А нас сотки таких вистовуємо за роботою і її немає й не буде. Випає собів й буде цементувати й ці самі раби, що купують за пів роботу,

ХОДИ, БЕРИ, НЕСИ, РОБИ — ОТАКУ БЕСІДУ "ДОЗВОЛИВ" НАМ ПЕТЛЮРІВСЬКИЙ ФОРМАН

Крестон, Б. К.

Я працюю на тресі Сіпіара, а формана маємо петлюрівця, до того ще й страшно дурного й злобного. Оцей петлюрівець, як зрештою усі петлюрівці, зуже намагається приподобати своїм панам доконче хоче й цього року дістати від компанії призначення й пару долариків в нагороду за найбільше прискорену працю для компанії. За своє собаче гарювання оцей петлюрівський форман вже дістає нагороду в минулому році, а зараз він знов хоче в гоненні робітників побити рекорд, щоб дістати премію від суперінтендента й родмайстра. Я працюю вже п'ятий сезон на тій тресі, але я ще не бачив ніде, щоб так гонили робітниками, як гонить цей петлюрівський форман.

Я не знаю, як працюють інші робітники на залізних дорогах і як з ними поводитись їхні формани, бо чомусь про те ніхто не пише до нашого часопису. А треба, щоб про випис своєї праці заговорили теж і залізні дорожні робітники. Вони мають же про що писати, так чому ж мовчать?

Оцей саме петлюрівський форман ще спочатком весни ц. р. став вимагати від нас, щоб йому давати хабарів, коли ж ми відмовились обдаювати його хабарами, він ще більше лютує на нас за це, й гонить, щоб останній дух виперти від робітників. Так само він намагається заставити нас працювати в його вдова задармо після роботи на тресі. Але й від цього відказалися робітники, лише один його відбредхач вислуджується петлюрівському форманові.

Ще нам обіцявав петлюрівський форман курити а то й розмаляти в праці, щоб просто на смерть замучити нас в праці за всяку ціну. Та я думаю, що тутешні робітники організовано відмовилися за свої права й не даються петлюрівському форманові до останньої капіли сили й здоров'я виснажити.

Залізничоробіт.

ДО МЕНЕ ПРИСТУПИВ ПАНСЬКИЙ АГЕНТ Й СТАВ ВИПИТУВАТИ

Торонто, Онт.

Якось одного разу, саме у вечір до висвітлювання фільмів в УРД, я пішов собі до ресторана по вечеряти. Дорогою прищепив якийсь тип до мене й теж покуснув у той самий ресторан. В ресторані я замовив для себе вечерю, а оцей тип під-

будув знов робити ще й наслідки з нас, мовляв: — Ви старі канадіяне і не робіте, а ми робимо. А ще найбільше є тут оцих підсудучків, які за 35 ц. на годину роблять, а ввечерю з носіями пропивають. Оце не тільки з цю масою темною неорганізованою так робиться. Тут працюють карпентери, кількох навіть юніїв, а решта неюїїїї. І працюють вони по 10 годин як звичайні робітники, працюють за 25 ц. на годину. Дістають меншу плату як в інших контракторів юніївних і неюїїїїїх. Працюють по 10 годин, бо так пан хоче. Видно, що юнія безсилля, бо її члени, замість боритись за 8-годинний час й своєї юнію 90 ц. платню, працюють за скеба неорганізованого.

Робкор.

В ОГНЕВА ВИПРОДАЖ ГРОСЕРІЇ

Ця компанія перебрала від асекураційної фірми цілий припас товарів з Дейвіз-гросері стору з Трансконі, і випродує тепер впроді публіці

ПО ЗНИЖЦІ ВІД 25 ДО 35 ПРОЦ.

Приходить вчасно, бо по цих цінах товари дово не постоють.

ВИПРОДАЖ ЗАЧИНАЄТЬСЯ В СУБОТУ, В 9 ГОДИН РАНО

під числом

480 MAIN ST.

(зараз коло Ешави стору)

Випродаж переводить
CONTINENTAL SALVAGE CORPORATION, LIMITED
Фактори асекураційних компаній для виворотаних товарів від океану до океану.

В СУБОТУ ОТВЕРЕНО ДО 10 ГОД. ВЕЧ.

ЛИШЕ ШО ВІЙШЛА З ДРУКУ НА АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ
ДРУГА НОВА БРОШУРА ДЛЯ КАНАДІЙСЬКИХ
РОБІТНИКІВ ПІД НАЗВОЮ

БОРОТИСЬ ЧИ ГОЛОДУВАТИ!!

FIGHT OR STARVE!!

Написав Стюарт Смит

Брошура вивисно значіння теперішньої економічної кризи канадійського капіталізму для канадійських робітників.

В ній викривається зрадничий ролі реформістів і трейд-юніївних зрадників в сучасний період загострення боїв канадійської робітничої класи.

Вона домагає, що безробітні лише організованою силою і боротьбою можуть вибороти свої доганяння.

Чи обставини робітництва погіршаться ще дужче з більшим загостренням капіталістичної кризи? На це питання надає відповідь, в якій викривається в правдивій світлі закон економіки, які допровадять до ще гірших економічних обставин бідних фермерів і робітників. Проти безробіття і взагалі проти злиднів обставин робітничої класи, заповільних капіталізму, протиставляють бойову програму комуністичної партії. Кожний робітник повинен мати цю брошуру.

ЦІНА ЦЕЙ БРОШУРИ ЛИШЕ 10 ЦЕНТІВ

WORKERS PUBLISHING ASS'N
650 BAY STREET, TORONTO, ONT.